

לבניינה של תורה

עבודתנו הרוחנית בימים אלו

ראש הישיבה - מו"ר הרב ברוך ויזר שליט"א

1. מסילת ישרים פרק י"ט

אף הכוונה האמתית המצויה בחסידים אשר טרחו והשתדלו להשיגה, הוא שיהיה האדם עובד רק למען אשר כבודו של האדון ברוך הוא יגדל וירבה, וזה יהיה אחר שהתגבר באהבה אליו ותברך ויהיה חומד ומתאנה אל הגדלת כבודו ומצטער על כל שימעט ממנו, כי אז יעבד עבודתו לתכלית זה – שלפחות מצדו יהיה כבודו ותברך מתגדל, ויתאנה כל שאר בני האדם יהיה כמו, ויצטער ויתאנה על מה שממעטים שאר בני האדם, וכל שכן על מה שממעט הוא עצמו, בשוגג או באנס או בחלשת הטבע, אשר קשה לו לשמר מן החטאים בכל עת, כענין הכתוב (קהלת ז, כ), "אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא". ודבר זה בארוהו בתנא דבי אליהו (רבה פרק ד) זכור לטוב, אמרו, "כל חכם מישראל שיש בו דבר תורה לאמתו ומתאנה על כבודו של הקדוש-ברוך-הוא, ועל כבודו של ישראל כל ימיו, ומתאנה ומצר לכבוד ירושלים, ולכבוד בית המקדש, ולשיעור שתצמח בקרוב, ולכנוס גליות. (זוהר) לרוח המדש בדבריו" וכו'. נמצאת למד. שזאת היא הכוונה המקלה, שהיא רחוקה לגמרי מכל הנאת עצמו, ואינה אלא לכבודו של מקום ולקדוש שמו ותברך המתקדש בביריותו בשעה שעושים רצונו.

2. נפש החיים שער א' פרק ד'

וזאת תורת האדם, כל איש ישראל, אל יאמר בלבו ח"ו, כי מה אני ומה כחי לפעל במעשי השפלים שום ענין בעולם.

אמנם יבין וידע ויקבע במחשבות לבו, שכל פרטי מעשיו ודבוריו ומחשבותיו כל עת ורגע, לא אתאבידו ח"ו, ומה רבו מעשיו ומאד גדלו ורמו, שכל אחת, עולה כפי שרשה, לפעל פעלתה בגבהי מרומים, בעולמות וצהצחות האורות העליונים (*).

(* הגה"ה וקרוב לשמוע, שגם זה בכלל פונתם ז"ל באבות (ב, א) "דע מה למעלה ממך". רוצה לומר, אם כי אינך רואה בעיניך הענינים הנוראים הנעשים ממעשיך, אבל תדע נאמנה, כי כל מה שנעשה למעלה בעולמות העליונים גבוהי גבוהים, הפל "ממך" הוא, על פי מעשיך לאן נוטים, על פיהם יצאו ויבואו.

ובאמת, פי האיש החכם ויבן את זאת לאמתו, לבו יחיל בקרבו בקחיל ורעדה, בשומו על לבו על מעשיו אשר לא טובים ח"ו, עד היכן המה מגיעים לקלקל ולהרס בחטא קל חס ושלום, הרבה יותר ממה שהחריב נבוכדנצר וטיטוס.

כי הלא נבוכדנצר וטיטוס לא עשו במעשיהם, שום פגם וקלקול כלל למעלה, כי לא להם חלק ושרש בעולמות העליונים, שיהו יכולים לנגע שם כלל במעשיהם. רק שבחטאינו נתמעט ותש כביכול פח גבורה של מעלה, את מקדש ה' טמאו כביכול המקדש העליון, ועל ידי כך היה להם פח לנבוכדנצר וטיטוס להחריב המקדש של מטה, המכונן נגד המקדש של מעלה, כמו שאמרו רז"ל (איכה רבתי א, מג) קמחא טחינא טחינת. הרי כי עונותינו החריבו נזה מעלה, עולמות עליונים הקדושים, והמה החריבו רק נזה מטה.

וזהו שהתפלל דוד המלך עליו השלום (בתהלים עד, ה) "יודע כמביא למעלה בסכר עין קרדמות", בקש שיחשב לו פאלו למעלה בשמי מרומים הרס, אבל באמת לא נגעו שם מעשיו כלל כנ"ל.

3. מוסר הקודש עמו ס"ה – המוסר הישראלי הפועל

מד

ההתגלות על דבר גודל ערכו של האדם על השפעתו הגדולה בשפעת החיים שלו, בגודל רוחו, ברצונו והופעת שכרו על ההויה, על כל היש, זאת היא חטיבה מיוחדת לישראל.

רחוק רחוק מאד הוא העולם כולו מהכרה זו. הכל חושבים, שהאדם ביחש להמציאות הוא רק פסיבי, מושפע ולא משפיע. אבל הקטנה זו אין לה כל ערך באמת.